

saaledes, at Pensionen fra paagældende Virksomhed ikke kan bringe den samlede Pension op over, hvad der efter den samlede Tjenestetid og den højeste af Lønningerne i de to Stillinger i Henhold til Tjenestemandsloven kunde tilkomme den paagældende.

b) Enke- og Børnepension fra disse Virksomheder bør ikke kunne oppebæres samtidig med saadan Pension fra Staten, men Pensionen bør beregnes efter Statstjenestemandslovens Regler paa Grundlag af den samlede Tjenestetid og den højeste af Lønningerne i de to Stillinger; den bør fordeles mellem Staten og paagældende Virksomhed efter Tjenestetid i pensionsberettigende Stilling.

c) Ved Pensionering af tjenestemandsansatte bør der forinden indhentes en Udtalelse fra Finansministeriet (jfr. Tjenestemandslovens § 8, Stk. 3).

d) Før Ansættelse med Pensionsret bør Sagen forelægges Finansministeriet paa lignende Maade som fastsat i Tjenestemandslovens § 6, Stk. 7.

Medens det er Kommissionens Opfattelse, at § 44 i det store og hele har virket tilfredsstillende i sin nuværende Affattelse, har der indenfor Kommissionen været fremført Ønske om, at der blev indført Særbestemmelse med Hensyn til de højere Tjenestemænds Adgang til at overtage Hverv udenfor Statstjenesten. Der har i saa Henseende bl. a. været peget paa, at der kunde indføres en Bestemmelse om, at paagældende Minister skulde være forpligtet til, naar et af de i § 44, Stk. 2 og 3 omhandlede Tilfælde maatte foreligge, og Spørgsmaalet angik en Tjenestemand fra de højeste Lønningsklasser, at forelægge Sagen for Rigsdagens Finansudvalg.

Fra anden Side af Kommissionen er der imidlertid rejst store Betænkeligheder ved en saadan Ordning, og det er fremhævet, at det naturligste maa være, at Regeringen med Ansvar overfor Rigsdagen, der har fuld Adgang til gennem de Oplysninger, som specielt Finansudvalgene har Ret til at afkræve Ministerierne, træffer de herhen hørende Afgørelser.

Kommissionen er under disse Forhold enedes om ikke at stille noget Forslag om en Ændring i Paragraffen paa dette Punkt, idet man gaar ud fra, at der til enhver Tid vil blive udøvet en fuldt betryggende Kontrol paa dette Omraade med Hensyntagen til samtlige foreliggende Forhold.

§ 46, Stk. 3. »første Gang i den ordentlige Rigsdagssamling 1930—31« rettes til »dog første Gang i den ordentlige Rigsdagssamling 1936—37«, og sidste Sætning affattes saaledes: *»hvis ikke ganske særlige Forhold taler derfor, vil disse Stillinger ikke udenfor denne almindelige Regulering kunne henføres til højere Lønningsklasse.«*

Bemærkninger til § 46.

Kommissionen har rettet Henvendelse til Statsbanerne, Post- og Telegrafvæsenet og Toldvæsenet om, at de Forslag til Reguleringer, der i Henhold til den nugældende Tjenestemandslov skal forelægges Rigsdagen i Samlingen 1930—31, blev tilstillet Kommissionen i saa god Tid, at de kunde medtages i det Lovforslag, som Kommissionen udarbejder, og dette er herefter sket. Man foreslaar da, at næste Regulering først finder Sted i Samlingen 1936—37 og fremtidig hvert 5. Aar. Denne Turnus vil frembyde den Fordel, at Stillingerne Placering vil kunne foretages med Hensyntagen til de umiddelbart forud opgjorte Folketællingsresultater.

Endvidere har man i Stykkets Slutning indskudt et Forbehold om Adgang til under ganske særlige Forhold at oprykke en Stilling udenfor den 5-aarige Turnus, saaledes som det forøvrigt allerede er sket i Post- og Telegrafvæsenet efter disse 2 Eters Sammenslutning.